

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

2. De Æternitate Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

lis habeant, Deum esse. Sic, inquit Job, *Viam omnium, qui obliviscuntur Deum.* Contra verò: *ps. 76. 4. Memor fui Dei, & delectatus sum, & exercitatus sum. & defecit spiritus meus: Porro peccatores confitentur se nosse Deum, factus autem negant.* Ego & verbo & opere confitebor. *Tit. 1. 16.*

MEDITATIO II.

Quod Deus sit aternus, & qui est.

PUNCTUM PRIMUM.

L St aternus, quòd significatur illo Dei nomine: *Qui est.* Nam Moyfi quærenti nomen ipsius, qui apparebat in rubo, respondit: *Ego sum, qui sum. Et dices filiis Israel. Qui est, misit me ad vos.* Vocatur ergo: *Qui est:* quia nunquam non est. Fuit ergo ante mundum, & omnem creaturam, non parvo aliquo intervallo: sed si annorum millia millionum fingas, ante illa fuit, quia semper fuit: unde & vocatur *Antiquus dierum,* quia quidquid aliquando cœpit esse, novum est. *1. Deus aternus. Exod. 3. 14. Ante mundum. Dan. 7. 9.*

2. Deinde perseverat esse absque mutatione ulla, & variatione, quod est verè & simpliciter esse, quippe nullatenus deficiente ipsius esse: unde jure vocatur. *Qui est. Ego Dominus, & non mutor.* Et apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio. *2. Immutabilis. Mal. 3. 6. Jac. 1. 17.*

3. Postremo. *Erit semper: Tu Domine idem ipse es, & anni tui non deficient.* Atque hæc est *3. Sine fine aternus. ps. 101. 28.*

effereatur ob ulla bona, qui seriò cogitaverit quid sit ex se.

PUNCTUM III.

EO quod Deus est, *Qui est*, continet in suo Dei esse esse omnes perfectiones absque compositione, modo simplicissimo & perfectissimo; ut præ illo creata omnia sint *quasi stilla situla, & quasi momentum statera*, ut dicit Isaias. Tanti sunt res, quæ corda mortalium ad se rapiunt, posthabito ipso Deo! Quin potius illi adhæresco, *Qui est?* Ne deficiam, atque ut in eo omnia possideam, omnium posthac creaturarum *Detrimentum faciam, ut illum lucrifaciam.*

O *Qui es!* qui nomen hoc ineffabile, non Abraham, Isaac, & Jacob, sed Moyse manifestasti pro singulari beneficio, fac illius vim penitus intelligam, ut post odorem illius curam.

MEDITATIO III.

Quòd Deus sit infinitus, & incomprehensibilis.

Opportunè consideratio infinitatis & incomprehensibilitatis Dei suscipitur, ut circa Deum humana mens non præsumat, quando noverit eum non posse comprehendere. Sunt porro duo modi aliquid efformandi, vel appositione, vel detractione: pictor apponendo colores